

Dwaler

Door Stijn Cuypers

Leesvoorbeeldjaar

Aanvragen opvoeringsrechten stap voor stap

Voor het beheer van zijn auteursrechten is theaterauteur Stijn Cuypers aangesloten bij SABAM. Zij zullen in zijn naam de verschuldigde auteursrechten innen, in Nederland worden deze rechten beheerd door stichting Bredero.

Het aanvragen van de opvoeringsrechten gebeurt in drie eenvoudige stappen.

Stap 1 - Aanvraag tot opvoeren.

U vult het formulier "Aanvraag tot opvoering" dat u terugvindt op www.toneelschrijver.be/aanvragen volledig in en stuurt dit door naar de auteur. (Indien u dit formulier liever per mail ontvangt kan u mailen naar aanvragen@toneelschrijver.be)

Stap 2 - Toestemming tot opvoeren.

Stijn Cuypers stuurt je een e-mail met daarin de tekst van het stuk, een "toestemming tot kopiëren" en een "toestemming tot opvoeren". Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen maar...

Stap 3 - Aanvraag bij SABAM

...De **definitieve** en **rechtsgeldige** toestemming krijg je van SABAM/BREDERO, na het tijdig indienen van uw aanvraag. U vindt een aanvraagformulier op:

www.sabam.be (verenigingen uit België)

www.stichtingbredero.nl (Verenigingen uit Nederland)

www.opendoek.be/auteursrechten-aanvragen (Vereenvoudigde aangifte voor verenigingen uit België)

Aarzel niet om contact op te nemen voor meer info:

Toneelschrijver Stijn Cuypers

Romeinse Put 102/5

2650 Edegem (België)

Mobiel: +32 494.15.79.86

Mail: stijn@toneelschrijver.be

Website: www.toneelschrijver.be/aanvragen

Personages

(6 spelers)

- Dwaler
- Hij
- Zij
- Vriend
- Gevaar
- Leraar

Korte inhoud.

Een verhaal over liefde, geluk, vanzelfsprekendheid en hoe dit alles dreigt te verdwijnen. Het verhaal van de man die alles heeft gezien, gehoord en heeft voelen aankomen. Maar ingrijpen kon hij niet, dat is het lot van de onzichtbare man, de dwaler...

Decor

Een sober aangekleed decor, alle plaatsen worden uitgebeeld met eenvoudige zetstukken.

Belichting

Een sfeervolle belichting om het sobere decor aan te vullen.

Inhoud

2001.....	5
Een klaslokaal.....	5
Een straat.....	8
Een schoolplein.....	9
Een klaslokaal.....	9
Een straat.....	13
Zijn slaapkamer.....	16
De tuin van het gevaar.....	17
Een straat.....	22
Een klaslokaal.....	23
Een schoolplein.....	23
Zijn slaapkamer.....	26
Een schoolplein.....	29
2005.....	31
Een straat.....	31
Haar woonkamer.....	33
Een steegje.....	37
Haar woonkamer.....	39
2010.....	41
De gevangenis.....	41
Het perron.....	43

2001

Dwaler: Ik ben onzichtbaar, kijk maar eens goed, je kijkt dwars door mij heen.
Niet dat ik doorzichtig ben, zo eenvoudig zit ik niet in elkaar. Maar ik kan doen en laten wat ik wil, dat zal je wel zien. Of juist niet.
Als kind droomde ik er al van om onzichtbaar te zijn. Gaan en staan waar ik wilde.
Geen verplichtingen, geen stress en geen tijdsbesef.
Ik ben een dwaler, ik kan makkelijk verdwalen in het leven van anderen. Want dat is wat je doet, als er niemand naar je omkijkt. En zo heb ik hem leren kennen.

Een klaslokaal.

Leraar: En daarmee kunnen we dan dit hoofdstuk afronden, ik zal mijn uiterste best doen om tegen morgen jullie schrijfsels te voorzien van een waardeoordeel.

Vriend: Godsdienst draait toch om uw eigen mening, hoe kan je daar dan punten op geven?

Leraar: Een interessante opmerking. Zoals jullie weten hecht ik veel belang aan jullie mening, maar jullie resultaten zijn niet gebaseerd op wat ik over jullie mening denk, maar op jullie argumentatie. Daarom is het belangrijk dat jullie de theorie voldoende beheersen, en kan het nuttig zijn ook voor dit vak uw boek eens te openen.

Gevaar: Gebuisd!

Leraar: Dat zullen jullie morgen te weten komen. Voor de rest van de tijd zou ik met jullie eens willen kijken naar het begin van de dag. (tegen Vriend) Kan je mij eens vertellen wat het eerste is dat je deze morgen hebt gedaan?

Vriend: Mijn ogen geopend?

Leraar: Goed, en hoe ben je wakker geworden?

Vriend: Door een vreselijk geluid.

Leraar: Dus jouw wekker ging.

Vriend: Neen, mijn moeder kwam mij wakker maken.

Leraar: Dat is ook een manier natuurlijk. (tegen Hij) En hoe ben jij vandaag wakker geworden?

Hij: Door het alarm op mijn gsm.

Leraar: Goed, en wat heb je toen gedaan?

- Hij: Hem afgezet en daarna ben ik opgestaan.
- Leraar: En toen je bent opgestaan...
- Hij: Heb ik de radio opgezet en ben ik onder de douche gaan staan.
- Leraar: En vervolgens?
- Gevaar: Heeft hij eerst het washandje voor vanboven gebruikt, en daarna dat voor vanonder.
- Leraar: Te veel details. Na het douchen wat heb je toen gedaan?
- Hij: Een tas koffie genomen en ontbeten.
- Vriend: Ontbijt? Daar heb ik 's morgens geen tijd voor hoor.
- Leraar: Dan zou je daar beter je tijd voor nemen, het ontbijt is de belangrijkste maaltijd van de dag. Maar goed, daar zullen we het nog wel uitgebreid over hebben tijdens de week van de gezonde voeding. Na het ontbijt, wat heb je dan gedaan?
- Hij: Dan ben ik naar school gereden.
- Leraar: Met de auto, of met de fiets?
- Hij: Met de fiets.
- Leraar: Dus, we hebben nu een klein uurtje van de dag besproken en we hebben al gebruik gemaakt van een gsm; een radio; een douche, die waarschijnlijk elektrisch wordt verwarmd. Onderweg met de fiets ben je waarschijnlijk nog auto's tegen gekomen, ben je misschien moeten stoppen voor een rood licht en dan ben ik waarschijnlijk nog een hele hoop dingen vergeten. Er wordt dus best wel wat elektriciteit gebruikt op een dag.
- Vriend: Dat is toch normaal.
- Leraar: Inderdaad, dat is normaal, vanzelfsprekend zelfs. Maar stel je eens voor dat we plots zonder elektriciteit komen te zitten?
- Vriend: Dan zou ik niet meer op de computer kunnen spelen, ik bedoel werken.
- Leraar: En dat is waarover ik het met jullie in de komende lessen wil hebben, de verwondering.

Een schoolbel weerklinkt.

- Leraar: Goed, aan dit hoofdstuk hangt er natuurlijk ook weer een taak vast, begin dus maar al na te denken over zaken die jullie vanzelfsprekend vinden, maar waar eigenlijk met grote bewondering naar zou moeten gekeken worden. En dan zie ik jullie deze middag terug voor de les Engels. (tegen Gevaar) Kan ik jou eens even spreken?
- Gevaar: Waar kan ik u mee helpen Meneer?

- Vriend: (tegen Hij) Waar ga je naartoe?
- Hij: Naar de refter.
- Vriend: Veel plezier.
- Hij: Tot straks.
- Vriend: Ja tot straks, en succes.
- Hij: Succes?
- Vriend: Met dit weer in die hete refter gaan zitten, je moet het maar willen.
- Hij: Ik overleef het wel.
- Vriend: Zorg maar dat je een goeie deodorant aandoet, of ik kom tijdens Engels niet naast jou zitten.
- Hij: Tot straks.
- Vriend: Je kan natuurlijk ook mee naar mij thuis.
- Hij: Dat gaat niet, ik heb geen toestemming.
- Vriend: Oei, neen dan gaat het niet.
- Hij: Maar amuseer je.
- Vriend: Of...
- Hij: Of wat?
- Vriend: Je kan stoppen met de angsthaas uit te hangen en gewoon meegaan.
- Hij: Maar ze controleren aan de poort.
- Vriend: Dat is waar ook, er staat een leger politieagenten klaar om al het crapuul dat in de zon wil gaan eten tegen te houden.
- Hij: Grappig.
- Vriend: Ga gewoon mee, ze kunnen heus niet alle middagpasjes nakijken.
- Leraar: (tegen gevaar) Dus dat is dan afgesproken?
- Gevaar: Ja meneer, het zal niet meer gebeuren.
- Leraar: Beloofd?
- Gevaar: Beloofd.

Leraar en gevaar gaan af.

Een straat.

- Vriend: Ik zei toch dat ze niet zo streng controleren.
- Hij: Voor het zelfde geld hadden ze mij er wel uitgepikt.
- Vriend: En wat dan nog, wat is het ergste dat er kon gebeuren.
- Hij: Ik weet niet, een strafstudie misschien?
- Vriend: Ben jij dan niet het lievelingetje van alle leerkrachten?
- Hij: Omdat ik gewoon de regels volg...
- Vriend: Zegt de grote ontsnappingskunstenaar.
- Hij: Het was jouw idee.
- Vriend: Ik heb niets verkeerd gedaan, ik mag 's middags de school verlaten.
- Hij: We kunnen niet allemaal ouders hebben die hun kinderen die vrijheid gunnen.
- Vriend: Ik heb dat gewoon slim aangepakt.
- Hij: Hoor, het meesterbrein spreekt.
- Vriend: Van mijn moeder had ik dat ook nooit gemogen.
- Hij: En terecht, jij zet mensen aan tot misdadig gedrag.
- Vriend: Ik zie dat meer als een goede daad. Ik heb trouwens gewoon gewacht tot ik bij mijn vader was, hij woont hier vlakbij en hem kan het toch niets schelen.

Een meisje loopt langs de twee jongens, hij en zij wisselen een veelbetekenende blik met elkaar uit.

- Vriend: Wat was dat?
- Hij: Lot.
- Vriend: En wie is Lot?
- Hij: Ik weet het niet, ik ken haar van aan het kruispunt.
- Vriend: Het kruispunt?
- Dwaler: Het kruispunt, daar leerde hij haar kennen, heel toevallig zonder een voorteken of verwachting. Hij wist niet eens haar naam, maar omdat hij er zo in geloofde, noemde hij haar Lot. Rood, elke dag weer rood. Maar stel dat het licht elke dag op groen zou staan en hij twee minuten sneller weg kon fietsen, misschien zouden ze elkaar dan nooit zijn tegengekomen. De kans dat ze elkaar zouden leren kennen was eigenlijk vrij klein. Maar elke dag kruisten hun blikken elkaar aan dat zelfde kruispunt.

Een schoolplein.

De twee jongens gaan af en zij wandelt verder. De leraar komt op.

- Leraar: Een nieuw gezicht?
- Zij: Ja, mijn eerste dag.
- Leraar: Spannend, en in welke klas kom je te zitten?
- Zij: Het vierde jaar industriële wetenschappen.
- Leraar: Dan heb jij zo dadelijk al les van mij, ik ben de leerkracht Engels en Godsdienst.
- Zij: Ah, aangenaam.
- Leraar: We zullen elkaar wel een aantal uur in de week zien dan, maar als je je goed inzet tijdens mijn lessen komt dat wel in orde.
- Zij: Ik zal mijn best doen.

Een schoolbel weerklinkt. De twee jongens komen terug op.

Een klaslokaal.

- Leraar: Welkom terug allemaal, zoals jullie al gemerkt zullen hebben zijn we met een man meer deze middag. Of nog beter, een vrouw. Ik reken erop dat jullie haar snel thuis zullen laten voelen in deze klas.
- Vriend: Over toeval gesproken.
- Hij: Of het lot?
- Leraar: Deze namiddag gaan we het hebben over één van de grootste Engelstalige theaterschrijvers ooit.
- Vriend: Shakespeare?
- Leraar: Het had gekund, maar Shakespeare kent uiteraard iedereen. Maar wie van jullie heeft er al gehoord over Oscar Wilde?
- Vriend: (tegen Hij) Ik heb wel eens een Kim Wild gezien in een filmpje op het internet, maar dat is geen materiaal om in de les te bekijken.
- Leraar: Was er iets dat je met de klas wou delen?
- Vriend: Neen meneer.
- Leraar: Oscar Wilde is een negentiende-eeuwse schrijver, zijn bekendste werken zijn "The importance of being earnest.", en "The picture of Dorian Gray." Als je in het handboek kijkt zal je merken dat hij een voorliefde koesterde voor excentrieke kledij.
- Vriend: Was hij homo meneer?

Leraar: Ja hij was inderdaad voor de mannen, hij maakte daar zelf ook nooit een geheim van. Naast zijn kledij zou hij er ook een bijzonder excentrieke levensstijl op na houden. Er wordt in verschillende boeken verteld dat hij op een dag de vraag kreeg van een douane ambtenaar of hij iets had aan te geven. "Do you have anything to declare?" waarop hij antwoordde...

Hij: I have nothing to declare but my genius.

Leraar: Zeer juist, dit is meteen ook één van zijn bekendste uitspraken.

Vriend: Strever.

Leraar: Tijdens de resterende tijd kunnen jullie kijken naar een aantal fragmenten uit "The importance of being earnest", en vergeet niet de bijhorende vragen in jullie handboek in te vullen.

Hij en Zij wisselen tijdens de film verschillende blikken uit.

Vriend: Zet het maar uit je hoofd.

Hij: Wat bedoel je?

Vriend: Je gaat de antwoorden niet vinden door de hele tijd naar daar te zitten staren.

Hij: Dan schrijf ik toch gewoon jouw antwoorden over.

Vriend: Bespaar je de moeite.

Hij: Zo moeilijk zijn die vragen toch niet.

Vriend: Die vragen niet.

Leraar: De film is daar te doen heren.

Vriend: Sorry meneer.

Het gevaar komt de klas binnen.

Leraar: Weeral te laat?

Gevaar: Sorry meneer, ik ben het uur uit het oog verloren.

Leraar: Je bent langs het secretariaat geweest?

Gevaar: Zeker meneer.

Leraar: Daar zal je ook al wel een lopende rekening hebben ondertussen, goed je mag je handboek nemen en de vragen proberen op te lossen bij het resterende deel van de film.

Vriend: Met een beetje oogcontact ga je niet ver komen.

Hij: Ik doe het gewoon rustig aan.

- Vriend: Zie maar dat je niet te laat komt.
- Hij: Te laat?
- Vriend: Ik zal het zo zeggen, als jij nog lang voor het rode licht gaat blijven wachten, zal die kruispuntgriet van jou voorrang geven aan de eerste de beste kerel die van rechts komt.
- Hij: Wat moet ik dan doen?
- Vriend: Er bestaat een methode om snel contact te leggen met een meisje.
- Hij: Wat voor methode?
- Vriend: Haar aanspreken natuurlijk.
- Hij: En wat als ik me belachelijk maak?
- Leraar: Heren, de tweede verwittiging.
- Vriend: We waren onze antwoorden even aan het vergelijken meneer.
- Een schoolbel weerklinkt.*
- Leraar: We zullen ze volgende les klassikaal overlopen.
- De leerlingen verlaten de klas en we zien het gevaar een gesprek aanknopen met zij.*
- Leraar: Kan ik jou eventjes spreken.
- Hij: Ja meneer.
- Leraar: Ik heb je vanmiddag gemist in de refter.
- Hij: Ik ben buiten gaan eten.
- Leraar: Bij mijn weten heb jij daar geen toestemming voor, of vergis ik mij?
- Hij: Neen meneer.
- Leraar: Ik zou dit aan je ouders moeten melden.
- Hij: Neen Meneer alstublieft, het was eenmalig, omdat het zo'n goed weer is.
- Leraar: Maar als er iets gebeurt zal de verzekering niets kunnen doen met het weerbericht.
- Hij: Ik zal in het vervolg steeds op school blijven.
- Leraar: Ik begrijp maar al te goed dat je graag eens naar buiten gaat tijdens de middag, hoe oud ben jij?
- Hij: zestien.

Leraar: Het is niet meer dan normaal dat je dan op zoek gaat naar een beetje zelfstandigheid, maar je ouders blijven verantwoordelijk, en als zij beslissen dat je in de school moet blijven moet ik dat respecteren.

Hij: Maar...

Leraar: En jij zal dat ook moeten respecteren, voor één keer zal ik het voor mezelf houden, maar als je graag meer zelfstandigheid wilt krijgen dan zal je je ook meer moeten gedragen als een volwassene, en dat begint bij een goed gesprek met je ouders.

Hij: Oké meneer.

Leraar: Dus dat is dan afgesproken?

Hij: Ja meneer.

Leraar: Beloofd?

Hij: Beloofd.

Leesvoorbeeld

Een straat.

In tussentijd is de vriend bij zij komen staan, waarop het gevaar het gezelschap verlaat.

Vriend: Wat had hij nodig?

Hij: Hij wou weten waarom ik vanmiddag niet in de refter was.

Vriend: Oei, die waakhond komt ook overal achter, hij heeft toch niet gebeten?

Hij: Gelukkig niet, ik moest gewoon beloven het niet meer te doen.

Vriend: Is dat alles, ik zei toch dat je het lievelingetje van de leerkrachten was.

Zij: Is dat zo, dan kan ik maar beter bij jou in de buurt blijven.

Hij: (lacht ongemakkelijk)

Vriend: We zijn uitgenodigd om dit weekend naar een feestje te gaan.

Zij: Ga je ook?

Hij: Voor welke gelegenheid?

Vriend: Ik weet het ook niet, die stille van in onze klas heeft iedereen uitgenodigd.

Hij: En als er ergens een feest is ben jij er natuurlijk bij.

Vriend: Wees maar zeker, en onze nieuwe klas mascotte komt ook.

Zij: Mascotte, zal het gaan ja.

Vriend: Kom jij ook?

Hij: Natuurlijk, ik zie niet in waarom niet.

Zij: Goed, ik kan al niet wachten tot het zaterdag is. (gaat af)

Vriend: Tot morgen! Ben je zeker dat je naar het feestje gaat?

Hij: Heb ik dan een andere keuze?

Vriend: Die heb je toch altijd.

Hij: Deze keer niet, dit is mijn grote kans om...

Vriend: Om wat te doen? Je durft haar nauwelijks aan te spreken.

Hij: Ik geloof nog steeds in het lot.

Vriend: En gaat dat lot ook voor jouw ouders zorgen?

- Hij: Is dat dan nodig?
- Vriend: Als ze al een probleem maken van het feit dat je 's middags buiten wil...
- Hij: Ik zorg er wel voor, ik moet wel.
- Vriend: En heb je al een openingszin?
- Hij: Waar is dat goed voor.
- Vriend: Als je indruk wilt maken moet je toch een goede openingszin hebben.
- Hij: Ik ken geen openingszinnen.
- Vriend: Maar zij heeft een opening, en jij hebt zin zeker.
- Hij: Grappig hoor, ik ga dat nooit kunnen.
- Vriend: Dat weet je toch niet.
- Hij: Ik begin al te stotteren als ik gewoon nog maar iets wil vragen.
- Vriend: Je kan haar misschien al voorbereiden.
- Hij: Voorbereiden?
- Vriend: Om zeker te zijn dat ze niet gillend wegloupt.
- Hij: Misschien kan ik maar beter thuis blijven.
- Vriend: En hoe ga je dan uitleggen dat je plots van gedachte bent veranderd?
- Hij: Ik verzin wel iets.
- Vriend: Dan denkt ze zeker dat je geen interesse hebt, jij gaat naar dat feest en je gaat haar daar zeggen wat je voelt.
- Hij: En wat als ze inderdaad gillend wegloupt?
- Vriend: Zolang jij niet plotseling jouw tong in haar mond duwt zal ze dat echt niet doen. En als je dat gemakkelijker vindt kan je ook altijd een brief schrijven.
- Hij: Een brief, bedankt voor de tip.
- Dwaler: En zo kregen zijn gevoelens langzaam vorm, op dat lege vel papier. Maar uiteindelijk blijft een brief slechts een loze verzameling van woorden die nooit kunnen uitdrukken wat iemand echt voelt. En de brief begint zijn avontuur, een reis vol hindernissen met de eindbestemming onbekend.

Dwaler verscheurt het papier. Het gevaar staat in de schaduw op iemand te wachten, even later komt de leraar op.

Leraar: Zo laat nog op straat?

- Gevaar: Meneer, u hier?
- Leraar: Ik dacht dat wij een afspraak hadden.
- Gevaar: We zijn hier niet op school, hier heeft u mij niets te zeggen.
- Leraar: Ik wil je alleen maar helpen.
- Gevaar: En wat als ik uw hulp niet wil?
- Leraar: Misschien later, als je wil praten kan je steeds bij mij terecht.
- Gevaar: Dat gaat niet nodig zijn, en nu zou ik willen dat u weggaat, ik verwacht nog iemand.

Leesvoorbeeld

Zijn slaapkamer.*een telefoongesprek.*

Hij: Hallo?...

Het is hier rustig,...

ik zit hier op mijn kamer wat na te denken over die taak van godsdienst, jij?...

Nu weeral, word je dat dan nooit beu?...

Ik zou dat nooit lang volhouden, zo rondwalen op straat...

Waarschijnlijk, en jij wel van je vader?...

Mijn ouders ook...

Neen die zijn nog klaarwakker, ze zijn naar die extra nieuwsuitzendingen aan het kijken...

Het maakt me bang, stel dat zo iets bij ons gebeurt...

Je zegt daar zo iets...

Ja...

Zoals verwacht, ik mocht eerst niet van mijn moeder...

Maar ik heb uiteindelijk mijn vader kunnen overtuigen, en die heeft dan met mijn moeder gesproken...

Uiteindelijk wel, maar alleen als zij me mag brengen en komen halen...

Ik weet het, maar ik zal haar wel zeggen dat het feestje een straat verder is, dan ziet niemand het...

Ik heb hem daarstraks op de post gedaan, ik ben benieuwd naar haar reactie...

We zien wel, maar ik ga je eens laten, anders krijg ik weer te horen dat ik te laat ga slapen en ik wil niet riskeren dat ik toch niet naar het feest mag...

Tot morgen...

De tuin van het gevaar.

- Vriend: (Geeft een biertje aan zij.) Je zou bijna denken dat het nog vakantie is.
- Zij: Was het maar waar.
- Vriend: Zonnig weer, een frisse pint, wat heeft een mens nog meer nodig.
- Zij: Een zwembad?
- Vriend: Je zegt daar zoiets... Kan je je draai zowat vinden in onze klas?
- Zij: Je hoort mij niet klagen.
- Vriend: Normaal zijn we nochtans veel moeilijker op het gebied van nieuwelingen, maar voor een knappe griet maken we graag een uitzondering.
- Zij: (lacht) Een knappe griet?
- Vriend: Eigenlijk best oneerlijk, vrouwen hebben het altijd veel gemakkelijker.
- Zij: Geloof me, je zou niet willen ruilen.
- Vriend: Dat weet ik zo nog niet.
- Zij: Heb je het dan zo moeilijk in je mannenlichaam?
- Vriend: Niet op die manier hè, ik ben 100% hetero hoor. Ik wil alleen maar zeggen dat vrouwen het vaak gemakkelijker hebben om dingen gedaan te krijgen, gewoon omdat ze vrouwen zijn.
- Zij: Dus jij gaat er vanuit dat vrouwen een makkelijker leven hebben.
- Vriend: Knappe vrouwen wel.
- Zij: Was het maar waar.
- het gevaar komt op.*
- Gevaar: Jullie hebben de biervoorraad al gevonden zie ik.
- Vriend: Het was eventjes zoeken, maar ik heb daar een goeie neus voor.
- Gevaar: Ik had niet anders verwacht.
- Vriend: Het is hier wel groot.
- Gevaar: Typisch mijn ouders, hoe groter hoe beter.
- Vriend: Tof dat uw ouders zo'n feest toelaten.
- Gevaar: Dat zou inderdaad tof zijn.

Vriend: Mijn moeder zou gek worden.

Vriend zijn gsm gaat.

Vriend: Hey!...
 Nummer 38, die grote villa...
 Ze zullen dat niet gehoord hebben met die muziek hier, maar je kan langs achter binnen...
 Wacht, ik kom tot daar.

Vriend: Ik ga eventjes voor gps spelen, braaf zijn hè! (gaat af)

Zij: Het is hier nog niets veranderd.

Gevaar: Dat lijkt alleen maar zo.

Zij: Jij bent nog niet veranderd.

Gevaar: Daar zou je van kunnen verschieten.

Zij: Is dat zo?

Gevaar: Waarom ben je plots naar mijn klas gekomen?

Zij: Toeval.

Gevaar: Toeval bestaat niet.

Zij: Het heeft in ieder geval niets met jou te maken.

Gevaar: Waarmee dan wel?

Zij: Je ouders zijn weer op reis zeker?

Gevaar: Wat moeten ze anders doen met hun tijd.

Zij: En dus kan jij weer de grote meneer spelen.

Gevaar: Iemand moet op het huis letten.

Zij: Ik zei toch dat je niets veranderd was.

Gevaar: En toch ben je op mijn uitnodiging ingegaan.

Zij: Ik wil me gewoon amuseren.

Vriend en Hij komen op.

Vriend: (over Hij) Je moet eens zien wat ik op straat gevonden heb, de mensen gooien echt alles weg tegenwoordig.

Gevaar: Amuseer jullie. (gaat af)

- Zij: Je bent er geraakt.
- Hij: Zijn jullie hier dan al lang?
- Vriend: Verschrikkelijk lang, we waren eigenlijk van plan om naar huis te gaan.
- Hij: Nu al?
- Zij: Neen, we zijn hier ook nog maar een tiental minuten hoor.
- Hij: Ik had de afstand wat verkeerd ingeschat, toch een eindje fietsen.
- Zij: Ja dat kan ik me voorstellen, mijn vader heeft mij gebracht.
- Vriend: Dat is misschien het veiligste, er zou zo eens iets moeten gebeuren.
- Zij: Hij is de laatste tijd erg bezorgd, ik kan het hem ook niet kwalijk nemen.
- Hij: Ik denk dat tegenwoordig iedereen wel bezorgd is, als je ziet wat er allemaal aan het gebeuren is.
- Zij: Het doet je inderdaad wel nadenken.
- Vriend: Maar dat is niet hier, bij ons zal zo iets toch nooit gebeuren.
- Zij: Dat weet ik nog niet zo zeker.
- Vriend: Ik wil daar precies niet teveel over nadenken, we zijn hier toch om te feesten, niet?
- Het gevaar komt terug op met een biertje voor Hij.*
- Gevaar: Hier, voor je helemaal uitdroogt.
- Hij: Bedankt, dat zal smaken.
- Vriend: Maar jij drinkt toch helemaal geen...
- Hij: Is dat hier allemaal van jou?
- Gevaar: Vind je het mooi?
- Hij: Mooi en groot vooral.
- Vriend: Ik ga nog eens bijtanken.
- Zij: Ik ga mee...
- Vriend: Is dat van u ook al leeg?
- Zij: Ja, ik denk dat er een gat in mijn glas zit.

De twee gaan af.

Gevaar: En hier staat we dan.

- Hij: Ja, inderdaad.
- Gevaar: En waarom staan we hier?
- Hij: Omdat jij dit enorm tof feestje hebt georganiseerd.
- Gevaar: Maar waarom staan wij hier, uitgerekend op deze plek?
- Hij: Geen idee.
- Gevaar: Ik zal het anders zeggen, waarom is zij daar en sta jij hier?
- Hij: Ik denk niet dat ik je helemaal begrijp.
- Gevaar: Ik heb wel gezien hoe je naar haar kijkt.
- Hij: En hoe kijk ik dan volgens jou?
- Gevaar: Daar gaat het niet om, de vraag is of je ook tot actie wil overgaan.
- Hij: Waar heb je het over?
- Gevaar: Laat maar, ik zal me wel vergissen.
- Hij: Maar dus heel dit huis is van u?
- Gevaar: Van mijn ouders eigenlijk.
- Hij: Dat moet toch geweldig zijn, zoveel geld hebben.
- Gevaar: Het heeft zo zijn voordelen. Is het omdat je niet durft?
- Hij: Ik durf wel, ik doe het gewoon rustig aan.
- Gevaar: Rustig aan, daar kan ik je misschien wel bij helpen.
- Hij: Ik kan het ook wel zonder uw hulp, bedankt.
- Gevaar: Des te beter, alleen kan een onzekere jongen zoals jij, meisjes zoals zij misschien afschrikken.
- Hij: Wat doet u denken dat ik onzeker ben?
- Gevaar: Komaan, je straalt één en al onzekerheid uit. Begrijp me niet verkeerd, er is niets mis met een beetje onzekerheid. Ik kan u daar bij helpen.
- Hij: Stel dat ik misschien niet zo goed weet hoe ik haar moet benaderen, wat stel je dan voor?
- Gevaar: Het is hier een feest, dans met haar, maak plezier, ontspan je.
- Hij: Ik ben ontspannen.

Gevaar: Ik zie het, maar ik bedoel echt ontspannen. Hier, neem dit, daarmee zal je echt kunnen ontspannen.

Hij: Wat is dat? Drugs?

Gevaar: Drugs is een groot woord, je moet het meer zien als een liefdespilletje.

Hij: Ik weet niet hoor.

Gevaar: Het is gratis, en je wil het risico toch niet lopen dat ze er met iemand anders vandoor gaat?

Hij: Goed dan, maar dit is eenmalig, en je vertelt dit tegen niemand.

Gevaar: Natuurlijk niet, dit is ons geheimpje.

Hij slikt het pilletje in. Even later komen Vriend en Zij terug op. Hij stapt naar Zij en ze beginnen te dansen.

Dwaler: In zijn hoofd beginnen gedachten te dansen, en vastberaden gaat hij af op zijn doel. De tijd vliegt, alles draait maar zij wordt scherper, haar gezicht, haar ogen, haar lippen...

Hij kust haar maar zij duwt hem van zich af waarop hij moet overgeven.

Vriend: Kom ik breng je naar huis.

Een straat.

Vriend: Wat had dat te betekenen?

Hij: Ik weet niet wat me overkwam, het gebeurde gewoon.

Vriend: Zomaar, ineens.

Hij: Plots kon ik maar aan één ding denken, alsof ik in een tunnel zat en zij aan het einde op mij zat te wachten.

Vriend: je weet dat je niet tegen de alcohol kan.

Hij: Het voelde goed, het gaf mij een vrij gevoel.

Vriend: Dat heb ik gezien.

Hij: Ik heb het verpest hè.

Vriend: Je hebt het haar in ieder geval duidelijk gemaakt.

Hij: Het is hopeloos, als ik ooit een kans had dan heb ik die nu wel vergooid.

Vriend: Je moet de moed niet zo snel opgeven.

Hij: Ik wou dat ik meer zoals jou was.

Vriend: Zoals mij?

Hij: Kunnen leven, vrij, mij van niets iets aantrekken. De manier waarop jij met meisjes omgaat, ik wou dat ik dat ook kon.

Vriend: Denk jij dat ik geen zorgen heb?

Hij: Het lijkt alleszins niet zo.

Vriend: Over zorgen gesproken, wat ga je tegen je ouders zeggen?

Hij: Ik hoop dat ze al slapen, dan kan ik stil naar mijn kamer sluipen en doen alsof er niets gebeurd is.

Vriend: Kwam uw moeder u normaal niet terug ophalen?

Hij: Ik was beter thuis gebleven, klotefeest.

Vriend: Het komt wel in orde, soms moet het eens slechter gaan, zodat je beseft hoe gelukkig je bent als het wel goed gaat.

Hij: Je bent precies de leraar godsdienst.

Vriend: Dat is waar ook, die stomme taak. Heb jij daar al iets aan gedaan?

Hij: Kunnen we dat niet op school bespreken? Ik heb barstende hoofdpijn.

Een klaslokaal.

Leraar: Jullie zullen er nu wellicht nog te jong voor zijn, maar later zullen jullie beseffen wat een wonderlijk gevoel het is om kinderen te hebben. En je zal er vaak op vloeken als ze weer eens niet luisteren. Maar als ze dan op scoutskamp gaan, of je kan ze door welke reden dan ook een tijd niet zien, dan beseff je pas hoe belangrijk ze voor je zijn. Of stel dat je erg graag kinderen wil, maar de natuur beslist daar anders over, en je ziet hoe weinig sommige ouders beseffen wat een geluk ze hebben, dan merk je pas hoe belangrijk de verwondering is in het leven.

Een schoolbel weerklinkt.

Leraar: Dit was het laatste voorbeeld dat ik jullie wil meegeven, vergeet niet dat jullie taken tegen volgende les af moeten zijn.

Een schoolplein.

Hij: Ik heb geen idee waarover ik die taak zou kunnen doen.

Vriend: Misschien over het feit dat je erg graag vakantie wil, maar de school beslist daar anders over. en je ziet hoe weinig sommige volwassenen beseffen wat een geluk ze hebben dat ze niet meer op school zitten.

Hij: Daar ga je punten mee scoren.

Zij: Wat scheelt er, de taak laten liggen tot het laatste moment?

Vriend: Jij zal die waarschijnlijk al lang af hebben?

Zij: Neen, eigenlijk niet, ik wou net vragen of jullie wilden samenwerken.

Hij: Samenwerken?

Zij: Ja, tenzij je niet wil natuurlijk.

Vriend: Voor mij is dat goed, of heb jij daar problemen mee?

Hij: Neen, ik vind het prima.

Zij: Waar spreken we af?

Hij: Bij mij thuis?

Zij: Is goed voor mij, wat dacht je van morgen rond zeven uur?

Hij: oké.

Vriend: Kunnen we anders niet ergens op café gaan, dat is toch veel gezelliger.

Zij: Mij maakt het niet uit.

Hij: Ik werk liever bij mij thuis, dan kan ik me beter concentreren.

Vriend: Ook goed.

Zij: Dan zie ik jullie morgenavond om zeven uur.

Zij gaat af.

Hij: Was dat nu echt nodig?

Vriend: Waarover heb jij het?

Hij: Op café gaan, je weet toch dat ik huisarrest heb.

Vriend: Ik was dat vergeten, echt waar, sorry.

Hij: Ik was ook liever op café geweest, mijn ouders verpesten mijn leven.

Vriend: Het is maar tijdelijk. En geef toe, het had veel erger kunnen zijn.

Hij: Maar ondertussen gaat de tijd verder, en heb ik het haar nog steeds niet durven zeggen.

Vriend: Vraag het haar gewoon, als het een neen is dan weet je ineens dat je niet langer moet blijven hopen. Ik zie je morgen.

Vriend gaat af, en het gevaar komt dichterbij.

Gevaar: De liefde, het doet iets met een mens.

Hij: Kom je me weer raad geven?

Gevaar: Rustig, ik wil alleen maar helpen.

Hij: Die hulp van jou ken ik.

Gevaar: Op mijn feestje hoorde ik je anders niet klagen.

Hij: En dat is echt een succes geworden.

Gevaar: Ik hoorde daarjuist een deel van jullie gesprek, ze komt dus naar jouw huis.

Hij: We gaan samen aan die taak rond verwondering werken.

Gevaar: Verwondering, klinkt romantisch.

Hij: We gaan gewoon voor school werken, ik ga echt niets proberen.

Gevaar: Weet je nog hoe dat je u voelde op mijn feestje.

Hij: Ik herinner het mij nog heel goed, ja.

Gevaar: Je had het misschien niet moeten mengen met bier, maar zonder alcohol werkt het even goed, en je gaat er niet zo ziek van zijn.

Hij: Ik heb niets nodig.

Gevaar: Het is jouw toekomst.

Hij: Dat is het inderdaad.

Gevaar: Hier, neem het gewoon mee. (geeft een pilletje) Normaal zou ik er nu wel een klein bedrag voor vragen, maar het geluk van een vriend is voor mij veel belangrijker.

Hij: Ik ga er toch niets mee doen.

Gevaar: Je ziet maar.

Gevaar gaat af.

Leesvoorbeeld

Zijn slaapkamer.*Zij komt op*

Hij: Let niet op de rommel.

Zij: Ik vind dat het nog meevalt, vergeleken met mijn kamer.

Hij: Normaal is het ook een stuk erger, maar ik heb geprobeerd een beetje op te ruimen.

Zij: Dat klinkt bekend, leuke posters trouwens.

Hij: Ja, allemaal van Londen.

Zij: Ik zag het, ben je er al geweest?

Hij: Nog niet, maar als ik ooit de kans krijg dan ga ik er wonen.

Zij: Er wonen?

Hij: Ja.

Zij: En alles hier achterlaten?

Hij: Het moet er fantastisch zijn, die stad die ademt gewoon cultuur.

Zij: Maar zou je het hier dan niet missen?

Hij: Misschien, in het begin. Maar stel je voor, een appartement met uitzicht op de tower bridge, elke dag langs de Thames wandelen...

Zij: Dat gaat toch ook vervelen op de duur.

Hij: Nooit, in die droomstad zou ik elke dag gelukkig zijn.

Zij: Denk je dat? Ik denk dat veel buitenlandse toeristen ook dromen van een leven in ons land, maar echt geluk moet je niet laten afhangen van waar je woont, maar in jezelf zoeken.

Hij: Je kan gelijk hebben, maar een nieuwe locatie kan wel helpen om dat geluk te vinden.

Zij: Ben je hier dan zo ongelukkig?

Hij: Ik zit hier vast, ik heb het gevoel dat ik hier niet verder geraak dan dit. Ik wil helemaal opnieuw kunnen starten, mezelf opnieuw uitvinden. Eigenlijk is verhuizen de ideale zelfmoord.

Zij: Zelfmoord?

Hij: Ja, zelfmoord en reïncarnatie. Niemand kent me daar in Londen, ik kan er doen en laten wat ik wil.

- Zij: Ik zou het niet kunnen, de drukte van die stad zou me verstikken.
- Hij: Ik zou het heerlijk vinden, in die drukte kan ik volledig verdwijnen, een onzichtbaar leven lijden, weg van alle stress.
- Zij: Geloof je dat echt?
- Hij: Dat is mijn droom.
- Zij: Denk je echt dat je op een andere plaats geen problemen meer zou kennen?
- Hij: Het zou me in ieder geval een nieuwe start geven.
- Zij: En wat als er daar problemen komen, ga je dan weer wegluchten?
- Hij: Dat weet ik niet, ik voel gewoon dat ik ooit moet gaan, mijn kans op geluk grijpen.
- Zij: Het zijn misschien mijn zaken niet, maar wat maakt jou dan zo ongelukkig?
- Hij: Ik maak mezelf ongelukkig. Ik durf niets, ik ben bang voor het leven, ik ben veel te braaf om iets te kunnen bereiken.
- Zij: Misschien is jouw grootste probleem dat je anderen altijd gelukkig wil maken, en jezelf daarbij vergeet.
- Hij: Misschien.
- Zij: Op zich een mooie eigenschap.
- Hij: Als je graag hebt dat de mensen over je heen lopen wel.
- Zij: Sommige mensen zijn blind, en naïef.
- Hij: Je klinkt alsof je er ervaring mee hebt?
- Zij: Ik heb ook al fouten gemaakt in mijn leven.
- Hij: Wat voor fouten?
- Zijn *gsm gaat.*
- Hij: We vroegen ons al af waar je bleef...
Oei, vervelend...
Neen geen probleem...
- Hij: Het ziet er naar uit dat we met zijn tweeën verder zullen moeten doen.
- Zij: Je klinkt alsof je dat erg vindt.
- Hij: Neen, helemaal niet, ik vind het best gezellig.
- Zij: Ik ook wel.

Hij: Ik ga even naar de wc, ik ben direct terug.

Zij: Oké.

Hij loopt naar de badkamer, neemt het pilletje dat hij van het gevaar heeft gekregen en twijfelt of hij dit zal innemen. uiteindelijk slikt hij de pil in en keert terug naar de kamer.

Zij: Hoe komt dat hij er niet kon geraken?

Hij: Hij had een platte band, en zijn vader was ervandoor met de auto.

Zij: Dat hij dan eens te voet komt.

Hij: Ik denk eigenlijk dat hij gewoon niet zoveel zin heeft.

Zij: Eigenlijk wel grappig dat ik hier in jouw kamer zit.

Hij: Waarom is dat zo grappig?

Zij: Een paar maanden geleden was jij nog die jongen van het kruispunt.

Hij: Ja inderdaad, ook wel toevallig dat jij uitgerekend in mijn klas bent terecht gekomen.

Zij: Zeg dat wel.

Hij: Hoe komt het eigenlijk dat je van school bent veranderd?

Zij: Het was ofwel dat, of ik moest mijn jaar overdoen.

Hij: Had je dan zo'n slechte resultaten?

Zij: Ik heb er best een stevig jaar opzitten.

Hij: Hoezo.

Zij: Mijn moeder is een paar maanden terug overleden.

Hij: Oh nee, en hoe is het gebeurd?

Zij: Op een avond ging ze een bad nemen, en dan heeft ze een hersenbloeding gedaan.

Hij: Verschrikkelijk.

Zij: mja, al bij al is het heel snel gegaan. Ze heeft weinig afgezien.

Hij: Maar toch...

Zij: Daarom ook dat mijn vader zo overbeschermend is.

Hij: Ik ken dat, mijn moeder is ook zo.

Zij: oei, waarom?

- Hij: Geen idee, maar bij jou snap ik het wel, als ik jouw vader was zou ik je ook wel willen beschermen.
- Zij: Jij mijn vader, dat klinkt ook maar raar.
- Hij: Ik besepte het op de moment dat ik het zei..
- Zij: Maar het is wel lief.
- Hij: Misschien moet ik de zin aanpassen, als ik jouw lief was zal ik je altijd beschermen.
- Zij: Klinkt goed.

De twee zoenen.

Een schoolplein

- Dwaler: Een zwarte vlek in het geheugen is al wat er blijft, als de herinnering vervaagd in de mist. Op het moment dat het hart het van je hoofd overneemt verdwijnt elk besef. Het is eenvoudig, roekeloos en ondoordacht. Maar dan volgt de tweede zoen, waar het hart plaats maakt voor het verstand, een zoen die alle twijfels moet uitwissen.
- Vriend: Heb je het nog kunnen doen?
- Zij: Neen, maar hij ging het op het secretariaat laten uitprinten.
- Vriend: Ik hoop dat het goed genoeg is, ik heb me alleszins genoeg verwonderd voor de komende jaren.
- Zij: We hebben er alleszins onze tijd in gestoken.
- Vriend: Jullie hebben vooral veel samen gezeten, maar of jullie veel aan die taak hebben gewerkt weet ik nog zo niet.
- Zij: Je hebt ons deel toch nagelezen.
- Vriend: Ik ben er maar mee aan het lachen. Hoe gaat het nu tussen jullie?
- Zij: Goed, denk ik.
- Vriend: Je denkt het?
- Zij: We zijn nog maar net samen, veel kan ik er nog niet over zeggen.
- Vriend: Ik dacht dat die eerste weken juist zalig waren, samen gezellig over roze wolken huppelen.
- Zij: Veel huppelen hebben we nog niet gedaan.
- Vriend: Dat is jammer.

- Zij: Ik weet niet goed hoe het komt, de ene moment kan hij me niet genoeg aandacht geven, en op andere momenten lijkt hij me te ontwijken.
- Vriend: Dat is nochtans niets voor hem, misschien is het allemaal nog wat onwennig.
- Zij: Maar hij kan ook zo lief zijn, en op die momenten lijkt hij te goed om waar te zijn.
- Vriend: Je ziet, er bestaan ook echt goeie jongens.
- Zij: Misschien ben ik altijd op het verkeerde type gevallen.
- Vriend: Toch niet het type maximum buikspieren en minimum inhoud, want ik heb nog niemand echt gelukkig weten worden bij die klootzakken in cadeauverpakking.
- Zij: Zo erg was het gelukkig niet, maar als hij dan weer afstand neemt twijfel ik soms of ik me ook niet in hem heb vergist.
- Vriend: Ik kan echt niet begrijpen waarom hij afstand zou nemen. Als ik in zijn plaats was dan zou ik u elke dag overladen met complimenten, bloemen, chocolade.
- Zij: Chocolade hoeft nu ook niet, dat is slecht voor mijn lijn.
- Vriend: Dan zou ik u elke maand verassen met een serenade aan uw balkon.
- Zij: Ik heb geen balkon.
- Vriend: Maakt niet uit, ik kan toch niet zingen.
- Zij: Maar het zou wel lief zijn.
- Vriend: Ik zou je de aandacht geven die je verdient.
- Zij: Je bent lief, ik snap echt niet waarom je nog vriendin hebt.
- Hij komt op*
- Hij: Ze is afgedrukt, ik zal blij zijn als we van al die stomme taken verlost zijn..
- Vriend: Nog een paar jaar, en dan begint het echte leven.

2005

Een straat

- Dwaler: Als een sneltrein raast de tijd voorbij. Maar zelfs de tijd is niet in staat om alle wonden te helen. Een hart dat eens gebroken werd zal nooit meer één geheel vormen, maar als alle scherven weer afzonderlijk kunnen slaan voor iemand, is het dan zo raar dat iemand van meer dan één persoon kan houden?
- Vriend: Jij kent ook geen mensen zeker?
- Zij: Excuseer? Dat is lang geleden, hoe gaat het ermee?
- Vriend: Ik heb niet te klagen, ik ben in het bedrijf van mijn vader kunnen starten.
- Zij: Ging jij niet verder studeren na het middelbaar?
- Vriend: Dat was het plan, maar dat bleek uiteindelijk toch niets voor mij te zijn.
- Zij: Wacht, kom mee onder mijn paraplu staan, anders zijn uw kleren helemaal doorweekt.
- Hij: Bedankt, en wat spook jij tegenwoordig zoal uit?
- Zij: Ik ben aan het studeren voor burgerlijk ingenieur.
- Vriend: Dat zijn ook niet de gemakkelijkste studies.
- Zij: Het is inderdaad een uitdaging.
- Vriend: Eigenlijk wel straf, vier jaar lang hoor ik bijna niets van jullie, en nu op een week tijd kom ik jullie alle twee toevallig tegen.
- Zij: Daar heeft hij nooit iets van verteld.
- Vriend: Dat is wel sympathiek. Hoe gaat het nu tussen jullie?
- Zij: Het gaat wel.
- Vriend: Dat klinkt ook niet echt overtuigd.
- Zij: Het is niet altijd even gemakkelijk, hij werkt met verschillende shiften, en ik zit dan nog met mijn studies. Als we elkaar al zien dan is hij oververmoeid.
- Vriend: Ik vond al dat hij er moe uitzag.

- Zij: We zitten ook gewoon beiden in een verschillende fase van ons leven, maar eens ik ook vast werk heb en we gaan samenwonen, dan zullen we hopelijk wel meer tijd voor elkaar vinden.
- Vriend: Natuurlijk, dat komt allemaal wel in orde.
- Zij: Bedankt. Maar goed, ik moet er eens vandoor.
- Vriend: We moeten echt nog eens met zijn allen afspreken, kom gerust eens langs. Ik zit toch maar hele avonden alleen op mijn appartementje.
- Zij: Jij woont al alleen?
- Vriend: Ja, al van vorig jaar. Dat heb je als je elkaar zo'n lange tijd niet gezien hebt.
- Zij: En valt dat wat mee?
- Vriend: Het is soms eenzaam, maar anderzijds is dat nu ook niet zo'n groot verschil als toen ik bij mijn vader woonde.
- Zij: Je hebt dus geen vriendin.
- Vriend: Neen, ik geniet nog even van mijn vrijheid.
- Zij: Maar goed, nu moet ik er echt vandoor. Het was echt leuk je nog eens gezien te hebben.
- Vriend: Ja inderdaad, hopelijk duurt het nu weer geen vier jaar.
- Zij: Neen, beloofd, we spreken nog af.
- Vriend: Voor ik het vergeet, nog een gelukkige verjaardag hè.
- Zij: Verjaardag?
- Vriend: Jij bent toch een paar dagen geleden verjaard?
- Zij: Neen, hoezo?
- Vriend: Hij was dringend op zoek naar geld, omdat hij een ketting voor jou wilde kopen.
- Zij: Ik weet nergens van, en daarbij, hij verdient toch zelf geld genoeg.
- Dwaler: één seconde, meer heb je er niet voor nodig. Het gaat snel, het is gemakkelijk, en je problemen lijken opgelost. Maar dan begint het aan je te vreten, de twijfel, de angst, het onuitwisbare schuldgevoel. Hoe snel een leugen ook ontstaat, langzaam als een sluipend gif komt de waarheid dichterbij.

Haar woonkamer

Zij: Kom je nog even bij me zitten.

Hij: Ik ben mij aan het klaarmaken.

Zij: Je moet pas binnen twee uur op je werk zijn.

Hij: Je weet dat ik niet graag te laat kom.

Zij: Twee uur. Of ben je niet graag bij mij?

Hij: Natuurlijk wel.

Zij: Zet je dan even neer, alstublieft?

Hij gaat zitten.

Hij: Hier zitten we dan.

Zij: Inderdaad.

Hij: Wat wou je doen?

Zij: Niets bijzonder, ik wil gewoon wat tijd met je doorbrengen.

Hij: Dat doen we toch vaak.

Zij: Ja, maar als we dan eens samen zijn dan ben jij weer druk bezig met iets, of ben je te moe om iets te doen.

Hij: Wat wil je dan.

Zij: Ik wil deel uitmaken van jou leven.

Hij: Dat doe je ook.

Zij: Ik snap dat jij het druk heb met je werk, en dat je momenteel een zware periode doormaakt. Maar ik wil een plaats in dat drukke leven van jou, ik wil erbij horen. Maar soms voel ik me meer een bezoeker.

Hij: Ik weet ook niet hoe we dat kunnen oplossen.

Zij: Ik verwacht niet direct een oplossing, ik wil je de tijd geven om alles terug in zijn plooi te krijgen.

Hij: Het is gewoon erg moeilijk momenteel, en ik weet dat dat voor een groot stuk aan mij ligt, maar jij hebt het zelf ook vaak te druk, met je studies en je eindwerk.

Zij: Als we binnenkort gaan samenwonen, en aan kinderen willen beginnen, dan moeten we dit eerst samen oplossen.

Hij: Denk jij dan al aan samenwonen?

Zij: Is dat dan zo gek? We zijn tenslotte bijna vier jaar samen.

Hij: Het overvalt mij gewoon, dat is alles.

Zij: Ik zeg ook niet dat dat van vandaag op morgen moet. Je ziet dat toch zitten, op termijn?

Hij: Ik denk het wel.

Zij: Je denkt het?

Hij: Ik weet het, beter?

Zij: Als je het echt meent.

Hij: Geef me gewoon even de tijd om het idee te laten bezinken.

Het licht valt uit.

Zij: Wacht, ik neem een kaars.

Zij neemt een kaars en steekt deze aan.

Zij: Zou jij ooit iets voor mij geheim houden?

Hij: Hoezo?

Zij: Zomaar.

Hij: Wat zou ik dan geheim moeten houden?

Zij: Niets, zolang je maar weet dat je altijd bij mij terecht kan.

Hij: Weet ik toch.

Zij: Oké.

Hij: Ik ga eens kijken of ik de elektriciteit terug aan de praat krijg.

Zij: Voor wie was die ketting?

Hij: Ketting?

Zij: Die ketting waar je zo dringend geld voor nodig had, die ketting die je voor mijn zegzegde verjaardag ging kopen.

Hij: Dus je weet ervan.

Zij: Voor wie is die ketting?

- Hij: Er is geen ketting.
- Zij: Waarom had je dat geld dan nodig?
- Hij: Dat kan ik je niet zeggen.
- Zij: Waarom niet, ik dacht dat ik je kon vertrouwen.
- Hij: Je kan me ook vertrouwen.
- Zij: Maar blijkbaar vertrouw jij mij niet.
- Hij: Ik wil je er niet in betrekken.
- Zij: Ik ben je vriendin, ik ben er sowieso in betrokken. Waarom heb je dat geld nodig?
- Hij: Ik wil je niet in gevaar brengen.
- Zij: Wat betekent dat nu weer?
- Hij: Ik zit in de problemen, ik wil niet dat jou iets overkomt.
- Zij: Wat zou mij dan kunnen overkomen?
- Hij: Herinner jij je die stille jongen uit onze klas nog?
- Zij: Ja, wat is daarmee?
- Hij: Jaren geleden, toen wij elkaar nog maar net kenden heb ik drugs bij hem gekocht.
- Zij: Drugs?
- Hij: Ik dacht dat dat de oplossing was.
- Zij: De oplossing waarvoor?
- Hij: Het was mijn vluchtweg, om te ontsnappen aan deze wereld, het gaf mij een gevoel van vrijheid.
- Zij: En al die tijd heb ik niets gemerkt, waarom heb je mij daar nooit iets over verteld?
We kunnen dit samen oplossen.
- Hij: Dat is het nu juist, ik ben het beu om altijd maar een hand boven het hoofd gehouden te worden. Ik wil mijn eigen fouten kunnen maken en oplossen. Ik wil met mijn hoofd keihard tegen een muur aanlopen om dan zelf weer recht te klimmen.
- Zij: Ik snap dat, maar jij moet ook begrijpen dat ik er voor jou wil zijn, ik wil dat jij me af en toe nodig hebt. Van mij moet je niet aan mij vasthangen, het laatste wat ik wil doen is jou verstikken, maar ik heb het gevoel dat bij iedere stap die ik in jouw richting zet, jij er twee achteruit deinst.
- Hij: Ik ben ermee gestopt, ik heb zelf de drang naar drugs overwonnen.

- Zij: Maar waarom heb je dan dat geld nog nodig?
- Hij: Hij dreigt ermee jou iets aan te doen als ik niet met geld over de brug kom. Een risicoverzekering voor het geval dat ik naar de politie zou stappen.
- Zij: Wat zou hij mij dan aandoen?
- Hij: Ik weet niet wat, maar als ik hem een uitkoopsom geef laat hij ons met rust.
- Zij: Je had me dit veel eerder moeten zeggen.
- Hij: Ik wilde je beschermen.
- Zij: Hoe bescherm je mij, als je alles voor mij verzwijgt?
- Hij: Blijkbaar ben ik niet de enige die de dingen verzwijgt, of wanneer wou je mij vertellen dat jij een relatie met hem hebt gehad?
- Zij: Dat was jaren geleden.
- Hij: Dus je geeft het toe.
- Zij: Natuurlijk, het heeft ook niets te betekenen. Dat is het verleden.
- Hij: Maar dat verleden probeert nu wel onze toekomst kapot te maken.
- Zij: We lossen dit wel op.
- Hij: Neen, ik moet dit oplossen, ik heb ons in deze problemen gebracht en ik haal ons hier weer uit ook.
- Zij: Wat ben je van plan?
- Hij: Ga jij maar slapen, dit is iets dat ik moet doen. Als ik morgenvroeg terug ben zijn alle problemen opgelost.
- Zij: Alsof ik zal kunnen slapen.

Een steegje

Het gevaar staat op straat, even later komt de leraar op.

Gevaar: Wat kom jij hier doen?

Leraar: Ik kwam hier toevallig voorbij, en ik wou eens horen hoe het nu met je gaat.

Gevaar: Bespaar me uw schijnheilig medeleven.

Leraar: schijnheilig?

Gevaar: Denk je soms dat ik niet weet dat het door uw toedoen is dat ik van school ben gestuurd.

Leraar: Je kan niet zeggen dat we je geen kansen hebben gegeven.

Gevaar: Kansen waarvoor, om in de goot te belanden?

Leraar: Dat is nooit wat wij gewild hebben...

Gevaar: Nadat u ervoor gezorgd heeft dat de school mij gedumpt heeft, hebben mijn ouders alle contact met mij verbroken.

Leraar: Dat spijt me voor je, maar je moet begrijpen dat...

Gevaar: Dat mij aan de deur zetten de beste oplossing was? De beste oplossing voor de school, daar twijfel ik niet aan.

Leraar: Het spijt me dat je er zo over denkt, maar als ik je ergens mee kan helpen...

Gevaar: Ik heb uw hulp niet nodig.

Leraar: Als je je moest bedenken, op dit nummer kan je me altijd bereiken. (geeft een kaartje)

Gevaar: (scheurt het kaartje door) Stop met u te moeien in mijn leven, ik heb u niet nodig, en hoewel u dat misschien soms denkt, u bent mijn vader niet.

Leraar: Je hebt gelijk, ik ben uw vader niet. Ik hoop dat het goed met je komt.

Leraar gaat af even later komt Hij op.

Gevaar: Eindelijk, heb je het geld?

Hij: Hier, tel maar na.

Gevaar: Het is voldoende, voorlopig.

Hij: Voorlopig? Je zei dat je ons hierna met rust zou laten.

Gevaar: En wie zegt dat jij uiteindelijk toch niet naar de politie stapt?

Hij: Je hebt mijn woord.

Gevaar: Wat ben ik daar mee? neen, jij gaat elke maand braaf hetzelfde bedrag betalen of anders...

Hij: Anders wat?

Gevaar: Anders denk ik dat ik jouw vriendinnetje eens een bezoekje ga brengen, het zou een fijn weerzien zijn.

Hij: Waarom moet het nu zo? We hebben samen in de klas gezeten, je weet dat je me kan vertrouwen. Wat is er gebeurt met die jongen die tuinfestjes organiseerde voor heel de klas?

Gevaar: Die jongen is dood, gestorven toen de school besloot om alle kansen op een deftige toekomst van me af te nemen.

Hij: Er zijn altijd kansen, je moet ze alleen weten te grijpen.

Het gevaar grijpt naar een mes en bedreigt Hem hiermee.

Gevaar: Volgende maand breng je mij het geld, of anders zal je de gevolgen wel ontdekken.

Hij: Denk je dat het mij iets uitmaakt of je mij nu neersteekt of niet?

Gevaar: Misschien niet, maar heb je er al bij stilgestaan wat ik allemaal met jouw vriendin zou kunnen uitsteken? Als ik er zo over nadenk, er is niets dat ik nog niet met haar heb gedaan. Hoe voelt dat eigenlijk, als je weet dat overal waar jij nu komt ik ook ben geweest?

Er ontstaat een schermutseling waarbij het gevaar per ongeluk wordt neergestoken.

Haar woonkamer

- Zij: Ik ben blij dat je kon komen.
- Vriend: Geen probleem, ben je alleen thuis?
- Zij: Hij zou hier elk ogenblik moeten zijn, maar het is misschien niet slecht dat we even alleen zijn.
- Vriend: Je maakt me nieuwsgierig.
- Zij: Het gaat over dat geleende geld, ik wil je dat graag teruggeven.
- Vriend: Het is niet dringend hoor.
- Zij: Hij had dat nooit van je mogen vragen.
- Vriend: Het maakt niet uit, en voor zover ik weet heb ik een ketting voor je verjaardag gekocht.
- Zij: Hij had dat geld niet nodig voor een ketting.
- Vriend: Je hoeft het mij niet te vertellen, ik ben zeker dat hij er een goede reden voor had.
- Zij: Soms weet ik echt niet wat ik met hem moet aanvangen.
- Vriend: Hoezo?
- Zij: Het ene ogenblik hebben we het over samenwonen en kinderen krijgen, en op een ander moment weet ik soms niet waarom ik nog bij hem ben.
- Vriend: Maar jullie zijn toch voor elkaar gemaakt, het lot heeft jullie samengebracht. Weet je nog, het kruispunt.
- Zij: Dat lijkt allemaal zo lang geleden. Nu praten wij nog amper, alsof we van elkaar vervreemd zijn.
- Vriend: Maar dat kunnen jullie toch oplossen, jullie zijn voor elkaar gemaakt.
- Zij: Heeft iemand jou ooit gezegd dat jij een prachtig persoon bent, jij kan mensen gerust stellen, een goed gevoel geven. En toch ben je nog steeds alleen. Het lijkt soms dat je wegvlucht van de liefde.
- Vriend: Ik vlucht niet weg, integendeel. Ik kan haar maar niet loslaten.
- Zij: Wie?
- Hij: Dauw. Ik zat nog maar net in de middelbare school toen zij het schoolplein kwam opgelopen. Ik zie de beelden nog elke dag voor me. Het was mistig die ochtend, en

hoewel ze volledig in het zwart was gekleed, bracht zij wat kleur op die grijze speelplaats. Ik was al vaker verliefd geweest, maar nooit op die manier. Het voelde zo juist.

Zij: Een mooi verhaal.

Vriend: Het was alsof het zo hoorde, alsof we voor altijd samen zouden zijn.

Zij: Wat is er dan gebeurd?

Vriend: Het enige wat ze heeft achtergelaten was een briefje: "Sorry". Dat is het laatste wat ik van haar gehoord heb, voor ze verdween als de eerste ochtenddauw. Al die jaren heb ik haar nooit uit mijn hoofd kunnen zetten.

Zij: Misschien hoeft dat ook niet, ik ben er zeker van dat ook zij wil dat je verder gaat met je leven.

Vriend: Ik weet niet of ik dat kan, in ieder meisje dat ik leuk vind zie ik haar gezicht, hoor ik haar stem.

Zij: Misschien is de tijd gekomen om haar los te laten, en uw hart de kans te geven weer te helen.

Haar gsm gaat.

Zij: Hallo?

Ja, dat klopt.

Waarom?

Zij legt de telefoon neer en er volgt een lange stilte.

Dwaler: Slagen en verwondingen met de dood tot gevolg, de rechter had een mild vonnis uitgesproken. De weken werden maanden en de maanden werden jaren. De muren kruipen op hem af en het enige waaraan hij kan denken is het "wat als?"
 Wat als hij die avond thuis was gebleven, wat als hij nooit naar dat feestje was gegaan? Wat als hij nooit had moeten wachten bij dat kruispunt.

2010

De gevangenis

- Vriend: Hoe gaat het nu met je?
- Hij: Goed, denk ik.
- Vriend: Hoezo, denk je?
- Hij: Alle dagen zijn hetzelfde, al jaren lang. Maar het heeft me de tijd gegeven om na te denken.
- Vriend: Waarover denk je dan?
- Hij: Het leven, mijn leven. Heb je onlangs nog eens naar de lucht gekeken?
- Vriend: Neen, waarom?
- Hij: Ik wel, ik heb daar toch tijd genoeg voor. Je zou dat ook eens moeten doen. Herinner jij je die oude schilderijen nog die bij mijn ouders in de woonkamer hingen?
- Vriend: Vaag.
- Hij: Het is me opgevallen dat de lucht nog exact hetzelfde is als op die schilderijen. Enkel de wereld onder die lucht is compleet veranderd.
- Vriend: Alles veranderd.
- Hij: Iedereen veranderd.
- Vriend: Ze mist je, weet je.
- Hij: Als dat zo is, waarom hoor ik dan niets meer van haar?
- Vriend: Ze heeft het daar moeilijk mee, ze kan de confrontatie niet aan.
- Hij: Ik wil alleen maar weten hoe het met haar gaat.
- Vriend: Het gaat goed met haar, elke dag beter en beter, ze is gelukkig.
- Hij: Ik heb altijd gedacht dat zij de ware was voor mij, dat zij daar aan dat kruispunt op mij zat te wachten. Ik heb toen nooit beseft dat dat rode licht slechts een hindernis was, en dat ze eigenlijk op weg was naar jou.
- Vriend: Geloof jij echt dat het leven op voorhand al vastligt?
- Hij: Ik geloof dat sommige mensen meer geluk hebben dan anderen.

Vriend: Geluk dat maak je zelf, en als je in een put valt, dan moet je daar met uw twee blote handen uitkruipen. Je kan niet op een trein blijven zitten en kijken hoe het leven aan je voorbijraast, je kan niet zomaar afstappen aan halte "Geluk".

Hij: Halte "geluk", daar ben ik lang geleden vertrokken en nooit meer teruggekeerd. Had ik toen maar beseft hoe gelukkig ik was.

de leraar komt op.

Vriend: Ik laat je maar eens.

Hij: Doe haar de groeten.

Vriend gaat af zonder hierop te antwoorden.

Leraar: Ben je klaar?

Hij: Klaar waarvoor?

Leraar: De vrijheid, het leven.

Hij: Welk leven, het is jaren geleden.

Leraar: Je kan opnieuw starten.

Hij: Hoe zou ik dat moeten doen?

Leraar: Je kan het proberen.

Hij: Wat is het nut? De enige persoon voor wie ik leefde is er vandoor met degene die ik het meest vertrouwde, wat blijft er nog voor mij over?

Leraar: Ik begrijp dat het pijn doet, maar de tijd heeft niet stilgestaan, haar leven gaat ook verder.

Hij: Maar waarom juist hij?

Leraar: Ik weet dat het waarschijnlijk geen troost is, maar ik ben zeker dat zij gelukkig is.

Hij: Geluk, heel mijn leven ben ik al op zoek naar geluk, maar ik kom het alleen maar tegen bij anderen.

Leraar: Zo mag je niet denken.

Hij: Ik moet hier weg.

Leraar: Waar naartoe.

Hij: Londen, daar wacht het geluk op mij, de vrijheid.

Leraar: Kan ik je helpen?

Hij: U heeft al meer dan genoeg voor mij gedaan, dit moet ik alleen doen.

Leraar: Hoe denk je daar te geraken?

Hij: Met de trein, ik trek mijn plan wel.

Leraar: Tot ziens dan?

Hij: Bedankt voor alles. (gaat af)

Leraar: (neemt zijn gsm)

U spreekt met de vroegere leraar godsdienst van uw zoon.

Hij is vandaag vrijgekomen,

ik maak mij ernstig zorgen over hem.

Het perron

Hij staat voor zich uit te staren, De dwaler kijkt naar hem van op een afstand.

Dwaler: Daar sta ik dan, met mijn hoofd gebogen over de rand, mijn blik gericht naar de horizon.

Hij: Ik ben onzichtbaar.

Dwaler: Vlak voor je dood, zegt men, zie je de film van je leven.

Hij: Geen verplichtingen, geen stress, geen tijdsbesef.

Dwaler: Wie draagt de schuld, wat als het eenmaal anders was gegaan?

Hij: Ik ben een dwaler.

Dwaler: En dan is daar de stilte, het licht dat in de verte opdoemt, het is alleen nog wachten tot de trein...

Einde